

Vítej, milej, z dalekéj krajiny,
a povídej mně dobré noviny,
jak se ti ve světě vedlo.

Aj, dobře, dobře má galanečko,
ale že mám zraněné srdečko,
aj, zraněné, porúbané.

Běž, má milá, do téj apatyky,
aj, nakup tam všelijaké léky,
aj, všelijaké koření.

Co je po tých všelijakých lékách,
dyž mně umřeš na mých milých rukách,
aj, na mých milých ručenkách.

Běž, má milá, k temu zvanařovi,
ať zazvóní na všecky tři zvony,
aj, na všecky tři zvonečky.

Běž, má milá, k temu hrobařovi,
ať vykope pěkné, nové hroby,
aj, pěkné nové hrobečky.

Běž, má milá, rychle ke knězovi,
ať pochová mé tělíčko mladý,
aj, mé tělíčko, mé mladý.

120.

Z Lišně.

Bart. II. 59.

Le - těl so - kol, ve - le - těl, le - těl so - kol, ve - le - těl,

haž nad Kra - kov do - le - těl.

[: Letěl, sokol, veletěl, :]
haž nad Krakov doletěl.

[: Všecké práce nechali, :]
sokola poslouchali.

[: Nad Krakovem zazpíval, :]
haž se Krakov rozlíhál.

[: Proč, sokole, tak zpíváš, :]
žádnýho smutko nemáš ?

[: Dělalí tam zedníci,]
v Krakově na silnici.

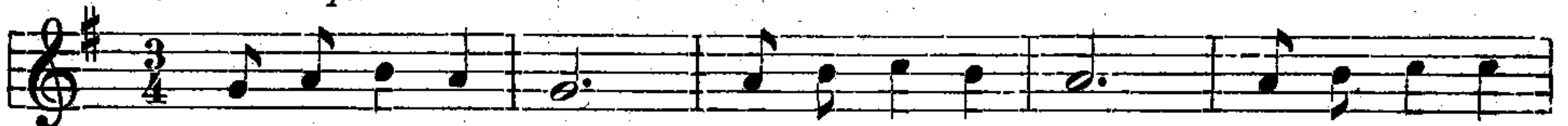
[: Proč pak bych já smotek měl, :]
deť mně žádné nehomřel.

[: Homřela ti tvá milá, :]
včera ve dvóch hodinách.

121.

Z Kudlova.

Suš. 261, Bart. II. 165.

Mazurkové tempo.

Když ty půjdeš k nám, ne - cho - dí - vaj sám, za - vo - laj si

ka - ma - rá - da, ke - ré - ho já vi - dím rá - da, přes ze - le - ný háj.